

MAMO, TATO IDĘ DO PRZEDSZKOLA!

Mamusiu, Tatusiu wstajemy! Załóżcie mi proszę wygodne dresy i kapcie, których nie będę musiał wciskać siłą. Zostawcie w szatni coś na przebranie wiece, czasem łyżka tańczy w zupie, czasem żal mi zostawić w sali zabawki i toaleta tak daleko wydaje się wtedy. Mamuś, wiem, że moje pójście do przedszkola przeżywasz bardziej niż ja. Jestem twoim skarbem, kruszynką, maluszkiem, żabką, księżniczką, misiaczkiem, wiem mamciu, wiesz co, musisz ci powiedzieć, że nam obojgu będzie trudno się rozstać. Ale tylko na początku, kilka dni.

Wiesz co, mamciu? Może przyjąć mi do głowy (najczęściej w przedszkolnej szatni) kurczowe trzymanie się twojej nogi, trzymanie twoich rąk, błaganie, żebyś mnie nie zostawiała, nie porzuciła, nie odchodziła beze mnie! Mamciu bądź silną kobietą, twoja siła ducha pomoże mi oswoić się z nową sytuacją. Dokonałiście dobrego wyboru! Nie ma nic piękniejszego niż szansa mojego rozwoju wśród rówieśników. Zobaczycie, jeszcze Was zaskoczę wierszykiem wypowiedzianym z pamięci, piosenką zaśpiewaną specjalnie dla Was, rysunkiem o naszej miłości, samodzielnie ubranymi spodenkami. A może nawet uświadomię sobie, że sprzątanie po zabawie, to nie taki diabeł straszny jak go malują. Dzięki Wam, mogę nauczyć się tego wszystkiego w przedszkolu. Musicie we mnie wierzyć, będzie dobrze! Tylko bądźcie dzielni. Nie płaczcie za mną w pracy i po drodze do niej, nie robicie mi krzywdy.

Nie żegnajcie się ze mną zbyt długo, przed wejściem do sali, ukochajcie mnie najmocniej, najmocniej, najmocniej, na ucho szepnijcie, że kochacie, że wróćcie i idźcie odważnie. Nie zastanawiajcie się czy dobrze zrobiliście zapisując mnie do przedszkola, Wy mnie nie oddajecie, Wy mnie rozwijacie.

Nie przerażajcie się moim płaczem podczas pierwszych dni, w ten sposób chcę Wam powiedzieć, że będę tęsknił, że Was kocham, a Wy: mamusiu, tatusiu swoją mądrością, rozsądkiem i konsekwencją nauczcie mnie proszę czekać na Was ze spokojem w moim małym serduszkach, a obiecuję, że za jakiś czas sam będę ciągnął Waszą rękę do moich przedszkolnych przyjaciół.

Wszyscy potrzebujemy czasu na odwagę. Powodzenia!!!

Mowa 3-latka

- mówi dużo i chętnie, zadaje pytania,
- zasób słów to ok. 1000 wyrazów,
- zdania proste i złożone,
- rozpoznaje i nazywa przedmioty i czynności (z otoczenia),
- samogłoski ustne, p, b, m, t, j, k, g, h, f, w, t, d, n, ś, ź, ć, dź,
- zmiękcza głoski syczące: s, z, c, dz oraz szumiące sz, ż, cz, dż,
- głoska r – wymawiana jako l lub j,
- zniekształca wyrazy, upraszcza, tworzy nowe,
- może wystąpić jękanie rozwojowe,
- „Nie mówi się lowel tylko lowel”

Niemówiący 3-latek nie jest normal!

Jeżeli Twój 3-latek nie mówi, skontaktuj się z logopedą, by ustalić przyczynny opóźnienia i podjąć działania terapeutyczne, stymulujące rozwój mowy.

WYPRAWKA PRZEDSZKOLAKA

- o kapcie na zmianę – **PODPISANE**
- o strój gimnastyczny w worku (krótkie spodenki, t-shirt) – **PODPISANE**
- o ubranie na zmianę i reklamówki na brudną odzież w worku – **PODPISANE**
- o komplet pościeli z małym prześcieradłem – **PODPISANA (tylko 3-latki)**
- o mały ręcznik z pętelką – **PODPISANE**
- o szczotka do włosów, grzebień (wg potrzeby) w saszetce – **PODPISANE**
- o 2 duże pudełka chusteczek higienicznych
- o chusteczki nawilżane
- o papier toaletowy nawilżany
- o materiały plastyczne:
  - ryza papieru xero (biały)
  - ryza papieru xero (kolorowy)i
  - podpisane nożyczki dostosowane do preferencji lewa/prawa i do wieku dziecka (NIE plastikowe ostrza)
  - **plastyczna niespodzianka dla przedszkolaków ☺**

(materiały uatrakcyjnijające zajęcia, np. naklejki, koraliki, patyczki, papiery z wzorem, brokatem, filc, folia piankowa, piórka)

-Potrzeby grupowe tzn. materiały potrzebne w toku codziennej pracy ustalać będziemy na pierwszym zebraniu.

ADAPTACJA PRZEDSZKOLAKA- ulotka informacyjna

Debiut w przedszkolu to niełatwa sprawa!

Malucha czekają poważne zmiany w życiu, często trudne do zaakceptowania. Ale to, co nowe, wcale nie musi być niedobre. Do trudnych sytuacji trzeba po prostu dziecko i siebie przygotować.

Co do przedszkola?

- luźne spodnie lub spódnica w gumkę, bluza dresowa, lekki sweterek – czyli ubiór „na cebulkę”, ważniejsza wygoda od elegancji – ubrania z rozciągliwymi dekolcami,
- **PODPISANE** kapcie, najlepiej bez zapięcia, na rzepy,
- kurtka z suwakiem, który łatwo się zapina,
- **PODPISANY** worek z ubraniami na zmianę: podpisane majtki i spodnie (*gdyby zdarzyła się „wpadka”*), **PODPISANY** podkoszulek/t-shirt do przebrania (*gdy przy zupie zadrży ręka*), ubiór dostosowany do pogody
- ukochana przytulanka (podpisana), dzięki której łatwiej będzie przeżyć rozstanie z mamą.

DOBRE RADY: JAK POMÓC SOBIE I DZIECKU

1. KRÓTKIE POŻEGNANIE – Co pomaga? Nie poganiaj dziecka. Pożegnaj je jeden raz, rozmowę z dzieckiem przeprowadź w domu. Szybko opuść szatnię.

Co utrudnia? Kilkukrotne żegnanie dziecka, długie rozmowy przed salą, stanie w drzwiach i obserwowanie dziecka.

2. RUTYNA – Co pomaga? Umów się z dzieckiem na sposób pożegnania i stosuj go np. „Buziak, przytulas, piąteczka i idziesz do pani”. Rutyna pozwala dziecku powoli nabierać kontroli nad sytuacją, a rodzicowi kontroli nad czasem potrzebnym na pożegnanie.

Co utrudnia? Chaos i pośpiech, który rodzi się, gdy rodzic nagle urywa pożegnanie z dzieckiem, spiesząc się np. do pracy.

3. POZYTYWNE KOMUNIKATY – Co pomaga? Uśmiech rodzica, radosny i pewny głos, miłe życzenia „Dobrej zabawy”, „Baw się dobrze”. -Dzięki temu dziecko wie, że przedszkole to miejsce, gdzie miło spędzi czas i można się tam bawić.

Co utrudnia? Słowa współczucia: „Przykro mi, ale muszę iść”, to sugeruje, że dziecko znajduje się w przedszkolu za karę. Przepraszamy „Przepraszam, ale musisz tu zostać”.

Pocieszenie „Nie bój się”. Współczucie i zdenerwowanie w głosie rodzica to gwarancja strachu u dziecka.

4. MÓWIENIE PRAWDY - Co pomaga? Szczerość ze strony rodzica. Dotrzymanie umów dotyczących odbierania np. „Przyjdę zaraz po Twoim obiadku”, „Po przedszkolu pójdziemy na plac zabaw”.

Co utrudnia? Nie dotrzymanie umów: „Mama wróci po coś do auta i za chwilę po Ciebie przyjdzie”. „Po przedszkolu odbierze Cię mama”, „Będę zaraz po leżakowaniu”.

Wychodzenie z sali bez pożegnania.

5. CIERPLIWOŚĆ I WRAŻLIWOŚĆ – Co pomaga? Dużo spędzanego czasu z dzieckiem, spokój rodzica, czułość i ciepłe słowa.

Co utrudnia? Poganianie i straszenie dziecka „Jak nie wejdiesz do sali, zabieram twojego misia do domu”.

6. SAMODZIELNE WEJŚCIE DO SALI – Co pomaga? Dziecko przyprawione na własnych nogach.

Co utrudnia? Dziecko na rękach rodzica, które trzeba zdejmować siłą z rąk.

7. ZAUFANIE – **Wiemy, że powierzają nam Państwo swój największy skarb. Będziemy się o niego troszczyć.**

RECEPTA NA SPRAWNĄ ADAPTACJĘ

- Nie przeciągaj pożegnania w szatani, pomóż dziecku rozebrać się, pocałuj je.
- Nie zabieraj dziecka do domu, kiedy płacze przy rozstaniu.
- Nie obiecuj: jeśli pójdziesz do przedszkola „to coś dostaniesz”.
- Nie wchodź do sali razem z dzieckiem, bo pomyśli, że rodzic ma być razem z nim i więcej nie będzie chciało zostać tam samo.
- Nie wymuszaj na dziecku, aby zaraz po przyjeździe z przedszkola opowiedziało co wydarzyło się w przedszkolu, to powoduje niepotrzebny stres.
- Nie strasz dziecka przedszkolem.
- Pamiętaj: żegnaj i witaj swoje dziecko zawsze z uśmiechem.
- Jeśli to możliwe, w pierwszych dniach, a nawet tygodniach zostawiaj dziecko krócej w przedszkolu.
- Przed planowanym terminem rozpoczęcia przedszkola, ureguluj rozkład dnia, np. posiłki o stałych porach, odpoczynek poobiedni, poranna pobudka i wieczorne pójście spać o stałych godzinach.
- Jeśli dziecko weszło już na salę, nie zagląдай by zobaczyć co robi, jak się bawi, czy płacze.
- Pamiętaj, że każde dziecko ma swój własny czas dorastania do wymogów życia.
- Zaproponuj dziecku zabawę w przedszkole.
- Nie zrażajcie się niepowodzeniami.
- Pamiętaj, że dziecko rozpoczynające przygodę z przedszkolem powinno być odpieluchowane i samodzielne w zakresie samoobsługi (spożywanie posiłków, korzystanie z toalety, komunikowanie potrzeb).